

Št. 5. Priloga k 6. zvezku Ljubljanskega Zvona 1883.

U G A N K E.

V 4. št. je bilo XIV. in XV. uganko pogoditi tako:

XIV.

Demantje.

1.
S
 z l o
 h r o š č
 p o t v i c a
S l o v e n i j a
 s t a n i c a
 p r i b a
 o j e
 a

3.
P
 m e č
 p e t e k
 d e b r o t a
P e t r o g r a d
 k r a g u l j
 h a r i š
 m a k
 d

2.
C
 s i v
 k o t e l
 O g e r s k o
C i t r o n č e k
 p e r n i c a
 v e č e r
 s e l
 k

4.
I
 o s a
 p e l i n
 č e š a r e k
I s l a n d i j a
 p r e d i c a
 s l i v a
 r j a
 a

XV.

Skakalnica.

„Korak v življenje.“

Spisal Simon Jenko.

Uganki so pogodili gg.: 1. Fr. Janežič, gimn. v Mariboru; 2. P. G., učiteljica v Krškem; 3. Jos. Očepek v MBšah pri Kolovratu.

XVI.

Krčmar je imel tri posode za merilo in sicer po 8, 5, in po 3 litre. — Kmet, njegov sosed, pošlje za svoje delavce po vina z dvema posodoma ter naroči, naj mu da v vsako natanko po 4 litre. — Kako je meril krčmar s svojimi posodami, da je vender kmetu ustregel?

Fr. Tomšič.

XVII.

Neki juvelir je opazil, da mu vsak dan zmanjkuje nekoliko zlahtnih kamenov. Da bi ujel tatu, dal si je napraviti škatljico s predalčki, kakor je tu narisana. Kameničke je seštel ter jih po predalčkih razložil tako, da jih je bilo v predalčkih: 1. 2. 3, — 1. 4. 6, — 3. 5. 8 in 6. 7. 8, vselej po 11 skupaj. Vseh kameničkov je bilo 40. — Srednji predalček je ostal prazen. — Tat, nekdo izmed njegovih delavcev, pa je bil jako zvit. Hitro je sprevidel gospodarjevo naredbo, in si dejal: Le počakaj, jaz sem še modrejši od tebe. Vzel je najprej dva kamenička in ostale uredil tako, da jih je bilo po imenovanih vrstah še vedno po 11. Drugi dan je vzel zopet dva itd. — Gospodar je štel vsak dan število kameničkov v vsaki vrsti in ni zapazil ničesa, kajti bilo jih je vedno po 11 v vrsti. Ko bi bil pa posamične kameničke štel, videl bi bil, da jih je prvi dan le 38, drugi le 36, potem le po 34, 32, 30, 28, 26 in 24. Ali zadnji dan je zasačil svojega delavca. —

1	2	3
4		5
6	7	8

Kako je uvrstil gospodar in kako potem vsak dan tat kameničke?

Fr. Tomšič.

XVIII.

```

a a a a
a e e e u u
u r r r r k k s
s s n n n j j j
v t t i i i
p g š z

```

Uredi te črke tako, da se bode jednako bralo od zgornje leve strani na vzdol in od spodnje desne strani na vzgor ime neke države.

Pomen besedam je v 1. vrsti: primorsko mesto; v 2. vrsti: oblačilo; v 3. vrsti: država; v 4. vrsti: glagol v deležniku; v 5. vrsti: ime iz srbske zgodovine; v 6. vrsti: barva neba.

Fr. Pintar.

XIX.

Naslednje prav pogojene besede, druga pod drugo pisana, imenujejo v 9 vrstah, in sicer v sredini svojih črk (v obliki križa) ime slovenskega pesnika, katerega peta vrsta imenuje. Križeva oblika ima v prvi vrsti — črko; v drugi — ime hišne oprave; v tretji — ime dela strehe; v četrti — ime slovanskega naroda; v peti ime slovenskega pesnika; v šesti — ime moške dobe; v sedmi — ime gore na Kranjskem; v osmi — ime slovenskega časopisa; in v deveti — črko.

Pomniti je, da druga in osma beseda obstoji iz treh, tretja in sedma iz petih in četrta in šesta iz sedmih črk.

Fr. Pintar.

XX.

Logograf.

Iz zlogov: *a, bo, bo, co, čin; dav, di, dža, e, e, fan, fe, ga, gni, go, gri, in, in, ja, ka, kir, kob, kov, land, le, li, li, lin, lis, man, nal, nec, no, no, o, ri, ris, ro, sa, sis, sol, ta, te, ter, ti, to, trap, vi, vi, vol*, zloži 17 besed, katere pomenijo: 1) bolgarskega kneza; 2) nepoznan; 3) srečonosno stvar; 4) barvo; 5) perzijanskega dostojanstvenika; 6) nemške Benetke; 7) slovenskega pisatelja; 8) strupeno rastlino; 9) priimek orleanskega princa; 10) ruskega državnika; 11) kraj bitke med Avstrijani, Francozi in Italijani; 12) kraj na Goriškem; 13) bolezen; 14) poljski roman; 15) srednjeveškega junaka; 16) italijansko mesto; 17) moško krstno ime.

Začetnice teh besed črtane od zgoraj dol, a končnice od zdolaj gori dajó znan distihon slovenskega pesnika.

Anton Brezovnik.

Opomnja. Da ustrezemo mnogostranski želji, razglašali bomo odslej imena tistih naročnikov, ki pogodó vse naše uganke ter nam to naznanijo vsaj do 24. dne vsakega meseca.

Uredništvo.